

vinshandelskammeret finder derfor anledning til at rette en henvendelse til folketingets nu nedsatte udvalg, dels for at henlede opmærksomheden på forskellige af de tidligere fremførte ønsker om ændringer, dels for at pege på den yderligere afvikling, som de på adskillige områder nu bedre valutaforhold gør mulig.

#### Lovens formål.

Ved den sidste forlængelse og ændring af vareforsyningsloven blev resultatet af de langvarige forhandlinger ikke en gennemgribende revision af selve lovens tekst og tilbageføring til førkrigsloven, men de forskellige synspunkter samledes i stedet for — formentlig under tryk af manglende tid — i en iøvrigt meget væsentlig ændring ved indsettelse af en ny formålsparagraf (§ 1), der begrænsede den bemyndigelse, som var udformet i andre mere eller mindre bevarede paragraffer fra den tidligere lov.

Denne formulering af lovens formålsparagraffer kan medføre en vis uklarhed, og sammenhængen er da på visse punkter søgt afklaret gennem den af folketingets udvalg afgivne betænkning. Grosserer-Societetets Komité og Provinshandelskammeret må derfor henstille, at lovens §§ 1, 4 og 5 vedrørende lovens formål og de ministrene eller administrationen tillagte beføjelser samt de i betænkningen af 27. april 1948 vejledende udtalelser sammenarbejdes i enklere og klarere form.

Man vil her eksempelvis pege på udtalelsen i betænkningen om, at de i lovens § 1 angivne begrænsninger og retningslinier for bemyndigelsen (med hensyn til at foretage foranstaltninger vedrørende valutaforhold, import og varefordeling) selvsagt også må iagttages ved foranstaltninger til fremme og regulering af produktionen. Dette må efter organisationernes opfattelse forstås således, at foranstaltninger af nævnte art kun kan foretages, når de anses for nødvendiggjorte af de herskende *ekstraordinære* forhold. Man er imidlertid ikke sikker på, at der ikke undertiden fortsat gennem importreguleringen gives den indenlandske produktion en beskyttelse, der ikke er begrundet i de ekstraordinære forhold.

#### Et valutaråd og funktionærudvalg.

Grosserer-Societetets Komité og Provinshandelskammeret fremsætter atter det i skrivelsen af 4. marts 1948 stillede forslag om genoprettelse af et valutaråd og et funktionærudvalg.

Dette råd og dette udvalg sikrede erhvervene en ikke ringe indflydelse med hensyn til lovens administration, ændringers gennemførelse m. v., og de vil i virkeligheden i det store og hele kunne opfylde de ønsker, der ligger bag forslaget om den omtalte afviklingskommission.

Rådet bestod af repræsentanter for erhvervsorganisationerne indenfor landbrug, industri, håndværk, arbejderbevægelse, engroshandel, detailhandel, fiskeri, søfart, funktionærer, andelsudvalg samt for de forskellige ministerier. Det omtalte funktionærudvalg bestod af sekretærer for en del af de ovennævnte organisationer, som i det daglige havde med restriktionerne og deres gennemførelse og virkning at gøre.

Ændringer i sammensætningen af et nyt valutaråd og funktionærudvalg vil sikkert være ønskeligt, og med hensyn til deres absolutte nytte skal man henvise til nogle af udtalelserne herom i organisationernes skrivelse af 4. marts 1948:

„Man skal bl. a. henvise til det i sin tid eksisterende *valutaråd* (1939-lovens § 7), der for den langt overvejende del bestod af erhvervsrepræsentanter, og som havde ikke så få beføjelser. Ændringer i varefortegnelsen, der også i sin tid var optrykt i loven, kunne kun ske, efter at rådet havde haft lejlighed til at udtale sig derom, og planerne for importens regulering skulle forelægges rådet, der senere skulle behandle det udarbejdede forslag. Ikke mindre vigtig var lovbestemmelsen om, at de i valutarådet repræsenterede erhverv ved hver en funktionær skulle bistå valutacentralen med udarbejdelse af importplanen, og at de samme organisationer gennem en funktionær havde adgang til at følge administrationen.

Som en forenklings-foranstaltning afløstes ved vareforsyningslovens gennemførelse valutarådet og det ved krigens udbrud oprettede store erhvervsøkonomiske råd af et vareforsyningsråd. Dette råd, der i det væsentlige kun kan beskæftige sig med diskussioner om hovedlinierne i foranstaltningerne og iøvrigt ofte kun får allerede trufne foranstaltninger til efterretning, har ikke kunnet blive nogen erstatning for valutarådet. Dette bestod nemlig af de repræsentanter for erhvervsorganisationerne,